

[Glistrup]

tal udgør – hvad enten så flertallet går den ene eller anden vej – også skal være bindende for de private virksomheder.

Det er jo netop styrken i et samfund som det danske, at forskelligartede holdninger, f.eks. med henblik på personalebesættelser, kan få lejlighed til at manifestere sig i de mange forskellige enheder, vi har i dette land. Derigennem kan vi få et rigt erfaringsmateriale for, hvad der er den mest effektive måde at udnytte arbejdskraftressourcerne på.

Det er det, der er en af hovedbaggrundene for det, vi oplever i Østeuropa i øjeblikket. De ville ikke have pluralitetens fordele, og derfor kom de ud på et sidespor. Derfor skal vi bestemt bevare den fordel, der er ved, at der er mange forskellige beslutningsinstanser med henblik på, hvilken måde man vil føre personalepolitik eller i øvrigt gribe an på alle andre områder.

Uanset om fru Helle Degns ja til dette forslag eller mit nej til dette forslag er det, man måtte sige var det rigtige, så lad da alle de andre få lov til at blomstre, efter hvad de nu synes er det korrekte.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var fru Helle Degns tidligere indlæg, der kalder mig på talerstolen. Fru Helle Degn sagde, at hun meget gerne så, at lovgivningen blev udstrakt til også at gælde amter og kommuner. Jeg sagde i mit indlæg, at jeg også gerne så, at amter og kommuner lavede tilsvarende handlingsplaner eller fik tilsvarende gode vaner, som vi her lovgiver for for de statslige institutioner.

Men jeg må også sige til fru Helle Degn, at der i landets amter og kommuner sidder masser af socialdemokrater, som har flertal, eller som har flertal med mange af de partier, som også herinde i Folketinget går ind for en bedre repræsentation af kvinder i de styrende organer. Jeg synes, det ville være fint, hvis fru Helle Degn gik til sit eget parti og sagde: Se så at komme i gang ude i amterne og kommunerne, hvor I har alle muligheder for at gennemføre disse ting!

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Selvfølge er der en principiel modsætning mellem, hvad Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet mener om, hvorvidt vi skal inddrage den private sektor i også at stille nogle ligestillingsmæssige krav.

Ikke desto mindre tror jeg, at mange kvinder vil være enige med mig i, at der forvaltes meget store samfundsmæssige ressourcer i privat regi – banker, forsikringselskaber og andre steder – som i lige så høj grad repræsenterer kvinders værdier. Derfor er det lige så rimeligt et krav at stille fra kvinders side, at de også i den private sektor er med i forvaltningen af de private midler, der forvaltes dér.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at jeg troede, vi kunne komme ud over denne lidt smålige partidiskussion, for jeg tror, det er en bestræbelse, som vi alle ønsker alt godt for. Jeg gør selvfølgelig mit i mit bagland, og jeg går også ud fra, at fru Elisabeth Arnold gør det. Jeg synes, det drejer sig om, at vi får de gode vaner til at trives i både den statslige, den amtskommunale og den primærkommunale sektor. Jeg synes, vi har en forpligtelse til at lade være med at gå ned i det smålige partipolitiske kævl. Vi skal lade denne sag overskygge alt det og prøve at udtrykke de intentioner, vi har. Vi har altså en intention og et politisk ønske om, at ligestillingen også kommer til at gælde, hver gang amter og kommuner skal udpege folk til meget vigtige bestyrelser. Her er det vigtigt, at kvinder og mænd er lige repræsenteret. Det har vi i øvrigt en forpligtelse til alle sammen at få vores politiske baglande til at forstå.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er affødt af hr. Glistrups indlæg. Jeg er ganske enig med ham i, at det i vores samfund ikke drejer sig om at indskrænke valgmuligheder, at gøre tingene mindre mangfoldige eller at indskrænke pluralismen. Derfor mener jeg, at dette forslag trækker i den rigtige retning. Det er netop et forsøg på at få to køn ind i billedet i stedet for bare ét – med alle vore forskelligheder. Det er ikke, fordi kvinder skal optræde på samme måde som mænd eller mænd som kvinder eller alle mænd ens eller alle kvinder ens. Tværtimod er det en udvidelse af pluralismen.

Hermed sluttede forhandlingen.